

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 319/1 prot.

Tiranë, më 20.02.2024

V E N D I M

Nr. 49, Datë 20.02.2024

Mbështetur në ligjin nr.10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar¹, pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi, është paraqitur ankesa nr. 220, datë 18.10.2023, e Shoqatës “Vish këpucët e mia”, me përfaqësues z. R. H, kundër Emisionit “Xhadat”, (MCN TV) me pretendimin për diskriminim, për shkak të *etnisë*.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Sipas informacionit të dhënë në ankesë, rezulton se: “Në datën 11 Tetor, ora 16:22, në rrjetin social me titull “Xhadat”, është transmetuar pjesë nga emisioni “Xhadat”, MCN TV, ku ndër të tjera përdoret gjuha e urrejtjes ndaj Komunitetit Rom në Shqipëri. Në këtë emision një nga folëset (gazetaret humoriste), ndër të tjera ka thënë “...e ka bërë me beton, se po ta bënte hekur vinin kurbetërit dhe ja shisnin”, termi kurbetërit është një term diskriminues dhe denigrues për komunitetin Rom i përdorur në qytetin e Korçës, gjithashtu konteksi i kësaj video tregon etiketime diskriminuese për këtë minoritet. Kjo video vazhdon të jetë në rrjetin social Facebook dhe MCN. TV, website”.

Në përfundim, subjekti ankues ka kërkuar nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, konstatimin e diskriminimit për shkak të etnisë dhe të hiqet videoja e publikuar nga të gjitha rrjetet sociale dhe nga website i këtij televizioni. T’i kërkohet falje publike Minoritetit Rom, duke shpjeguar se fjalë të tilla janë denigruese dhe diskriminuese si dhe të gjobitet institucioni sipas ligjeve përkatëse.

¹ Në vijim do t’i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t’i referohemi me shkurtesën Komisioneri.

II. Ndjekja e procedurës për shqyrtimin e ankesës nga Komisioneri.

Komisioneri mori në shqyrtim ankesën bazuar në kompetencën e parashikuar nga neni 32, pika 1, shkronja “b”, të LMD, që i jep të drejtën për të shqyrtuar ankesat e paraqitura nga organizatat që kanë një interes të ligjshëm, për çështje që lidhen me interesa kolektive.

Referuar dispozitës së mësipërme ligjore rezulton se, kërkesën për të filluar një procedurë administrative pranë Komisionerit mund t’u bëjë edhe një palë e cila nuk pretendon diskriminim në emrin e vet, pra që nuk ka një interes legjitim të drejtpërdrejtë të vetin. Në këtë rast që kjo palë të legjitimohet për të bërë ankesë dhe për të filluar një procedurë administrative pranë Komisionerit, duhet të provojë se është mbajtëse e interesave kolektive, të cilat mund të çenohen nga procedura konkrete administrative. Një palë e tillë duhet të provojë lidhjen e detyrueshme, të drejtpërdrejtë që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë që ajo kryen dhe çështjes së paraqitur pranë Komisionerit.

Në nenin 3, pika 11, të LMD përcaktohet se: *“Organizatat me interesa legjitime” janë ato organizata, të cilat janë të regjistruara në Republikën e Shqipërisë dhe kanë si objekt të deklaruar të veprimtarisë së tyre mbrojtjen e të drejtave të njeriut, ose u ofrojnë ndihmë viktimave të diskriminimit”.*

Nga aktet e administruara rezulton se, Shoqata “Vish këpucët e mia”, është një shoqatë jofitimrurëse, regjistruar si person juridik, me Vendimin nr. 5759, datë 09.02.2018 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Bazuar në ankesën e paraqitur, Shoqata “Vish këpucët e mia”, nuk pretendon se është çenuar në interesin e saj të ligjshëm dhe të drejtpërdrejtë, por pretendon se nga emisioni "Xhadat", MCN TV është përdorur gjuhë urrejtje ndaj minoritetit Rom në Republikën e Shqipërisë.

Bazuar në statutin dhe aktin e themelimit, konstatohet se Shoqata “Vish këpucët e mia”, është një organizatë jofitimrurëse e krijuar, me qëllimin kryesor të nxisë përfshirjen sociale të antarëve të komunitetit Rom, Egjiptian dhe familjeve në nevojë, duke i ndërgjegjësuar ata mbi vlerat e arsimit dhe kulturës Rome. Gjithashtu shoqata, synon krijimin e urave lidhëse me pushtetin lokal për të ndihmuar rritjen e kapaciteteteve të antarëve të komunitetit Rom dhe familjeve në nevojë për arsimimin dhe punësimin e tyre; të përgatitë familjet Rome dhe ata në nevojë, duke filluar nga fëmijëria e hershme dhe deri te përgatitja e tyre, duke trajnuar, mentoruar dhe duke inicuar punësimin e tyre, për një jetë më të mirë sipas të drejtave të njeriut.

Sa më sipër, Komisioneri vlerëson se provohet lidhja e detyrueshme, e drejtpërdrejtë që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë së palës ankuese dhe çështjes që kjo organizatë ka paraqitur, duke vlerësuar përfundimisht se pala ankuese legjitimohet para Komisionerit për të paraqitur ankesën objekt shqyrtimi.

Ligji nr.10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë, bazuar në një listë të hapur shkaqesh, por në mënyrë të shprehur neni 1, i ligjit parashikon mbrojtjen nga diskriminimi për shkak të *etnisë*, duke përcaktuar se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”

Neni 5, i ligjit nr.10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, parashikon ndalimin e diskriminimit për shkaqet e përmendura në nenin 1 të këtij ligji. Sipas këtij neni ndalohet gjithashtu mosmarrja në shqyrtim, sipas rasteve të përmendura në nenin 3 të këtij ligji, të një ankimi ose procedure, si dhe çdo forme tjetër sjelljeje, që pengon zbatimin e parimit të trajtimit të barabartë.

Neni 7, i LMD, të ndryshuar, parashikon shprehimisht: “1. Çdo veprim ose mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash, përbën diskriminim. 2. Eliminimi i të gjitha privilegjeve dhe i diskriminimit të padrejtë, garantohet për cilindo, në bazë të të drejtave vetjake, politike, ekonomike, shoqërore dhe kulturore të siguruara nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë dhe aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi. 3. Autoritetet publike kanë detyrimin për të promovuar barazinë dhe për të parandaluar diskriminimin gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre.”

Hapat procedurialë të ndjekur nga strukturat përkatëse të Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi, paraqiten si më poshtë vijojnë:

1. Me anë të shkresës nr.1129/1 prot., datë 24.10.2023 “Njoftim dhe kërkesë për informacion”, Komisioneri i’u drejtuar MCN TV Albania, duke kërkuar informacion si më posht:
 - Parashtrime me shkrim mbi pretendimet e subjektit ankues, si dhe çdo shpjegim apo informacion i arsyeshëm që do të ndihmonte në sqarimin e plotë të kësaj çështjeje.
 - Vendosja në dispozicion e një kopje së plotë në CD, të emisionit “Xhadat”, të transmetuar më datë 10.10.2023, në Televizionin MCN.

2. Duke qënë se nga ana e MCN TV Albania, nuk është vënë në dispozicion të Komisionerit asnjë përgjigje, me anë të shkresës nr. 1129/2 prot., datë 13.11.2023, Komisioneri i dërgoi subjektit një rikujtesë lidhur me shkresën nr.1129/1 prot., datë 24.10.2023.
3. Pavarësisht kërkesave të Komisionerit, për të dhënë shpjegimet e tij lidhur me pretendimet e ngritura në ankesë, nga ana e MCN TV Albania, nuk u vu në dispozicion asnjë informacion argument, lidhur me shprehjet e përdorura në adresë të komunitetit rom.

Në kushtet kur, Televizioni MCN TV Albania refuzoi të bashkëpunojë me Komisionerin, duke mos dërguar informacion në lidhje me çështjen objekt i ankesës, refuzoi të dërgonte kopjen e plotë të CD, të emisionit "Xhadat", si dhe prapësimet e tyre, edhe pse ka marrë dijeni mbi shkresat e tij, Komisioneri vazhdoi trajtimin e ankesës në bazë të provave të depozituara nga subjekti ankues, bazuar dhe nga verifikimi i përmbajtjes së plotë të emisionit që aksesohet online në rrjetin social *YouTobe* në linkun: <https://www.youtube.com/watch?v=36U5970LhB4>.

Gjatë shqyrtimit të kësaj ankese, Komisioneri ka marrë në shqyrtim vetëm ato çështje objekt i ankesës dhe që bëjnë pjesë në kompetencat e tij, të parashikuara nga ligji nr. 10221, datë 04.02.2010 "Për Mbrojtjen nga Diskriminimi", i ndryshuar.

III. Vlerësimi i fakteve dhe provave të grumbulluara nga Komisioneri gjatë procesit të shqyrtimit të çështjes.

Gjithkush është i ndërgjegjshëm mbi faktin se liria e fjalës dhe e shprehjes konsiston në një të drejtë themelore të njeriut. Kjo e drejtë luan rol thelbësor edhe në realizimin dhe mbrojtjen e të drejtave të tjera të njeriut. Koncepti i demokracisë dhe i pluralizmit janë të përealizueshëm, nëse individëve nuk u jepet mundësia e shprehjes së lirë të mendimit. Toleranca ndaj mendimit të tjetrit dhe të ndryshmit, mundëson bashkëekzistencën në shoqëritë bashkëkohore multikulturore.

Pavarësisht sa më sipër, liria e shprehjes mund të keqpërdoret në situata të caktuara, duke sjellë si pasojë shkeljen e të drejtave të personave të tjerë. Në emër të "lirisë së shprehjes", individë dhe grupe të caktuara mund të shprehin ide për superioritet të një race, feje apo etnie të caktuar, me qëllim përçmimin e të gjithë atyre, që nuk i takojnë grupit "të tyre", si dhe të bëjnë thirrje për ndjekje, izolim, po madje edhe deri për genocid ndaj tyre. Në raste të tilla, liria e shprehjes përbën shqetësim për kategori të caktuara individësh dhe shpesh kalon deri në gjuhë urrejtjeje ndaj tyre. Pikërisht, femoneme të tilla aktualizojnë diskutimin për lirinë e shprehjes, kufizimet e saj dhe keqpërdorimin e kësaj lirie.

Në mediat shqiptare, jo në pak raste, është konstatuar se kultura e fjalës së përdorur nuk është e duhura. Njëkohësisht, është vënë re jo në pak raste, ku jemi ndeshur me fenomenin e nxitjes, përdorimit dhe përhapjes së "gjuhës së urrejtjes" në publik për kategori apo pakica kombëtare, pa reflektuar asnjë ndjenjë përgjegjësie për fjalën e thënë në median e shkruar dhe atë televizive.

Liria e shprehjes buron nga parashikimet përkatëse në aktet juridike kombëtare/ndërkombëtare dhe standardet minimale të saj rezultojnë të përcaktuara në aktet ndërkombëtare të detyrueshme në nivel të përgjithshëm ndërkombëtar dhe në nivel rajonal. Shtetet palë e kanë për detyrë t'i inkorporojnë të drejtat dhe liritë në legjislacionin vendas dhe, në rast të cenimit të tyre, të mundësojnë mjete juridike për të rivendosur të drejtat e shkeluara.

Për sa më sipër, Komisioneri gjykon se liria e shprehjes, toleranca dhe respekti për dinjitetin e barabartë të të gjitha qenieve njerëzore është thelbësore për një shoqëri demokratike dhe pluraliste. Lufta kundër intolerancës dhe diskriminimit janë thelbësore në mbrojtjen e të drejtave dhe lirive të njeriut, të drejta dhe liri që përbëjnë një nga bazat e shtetit. Dinjiteti i njeriut dhe të drejtat dhe liritë e tij, qëndrojnë në themel të shtetit tonë. Kushtetuta, sanksionon detyrimin e shtetit, jo vetëm të mos i cenojë ato, por të marrë masa dhe të ofrojë garancitë e duhura për të siguruar mos cënimin, për t'i mbrojtur dhe për të garantuar gëzimin e tyre nga të gjithë individët.

Liria e shprehjes, është një e drejtë Kushtetuese, e cila garantohet nga neni 22, pika 1, e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë³ ku parashikohet shprehimisht: *“Liria e shprehjes është e garantuar”*. Megjithatë, Komisioneri thekson sërish faktin se, liria e shprehjes dhe mendimit nuk është një e drejtë e pakufizuar dhe se ajo nuk duhet të ushtrohet në një mënyrë të papajtueshme me të drejtat e të tjerëve. Në bazë të nenit 17, Kushtetuta sanksionon se të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në të mund të kufizohen. Parashikimi i saj sqaron se: *“Kufizime të të drejtave dhe lirive të parashikuara në këtë Kushtetutë mund të vendosen vetëm me ligj për një interes publik ose për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve. Kufizimi duhet të jetë në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar atë. 2. Këto kufizime nuk mund të cenojnë thelbin e lirive dhe të të drejtave dhe në asnjë rast nuk mund të tejkalojnë kufizimet e parashikuara në Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.”* Në këtë kontekst, Kushtetuta e lidh kufizimin e të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara në të, me detyrimin për të mos tejkaluar kufizimet e parashikuara në Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Duke mbajtur parasysh, hierarkinë e normave juridike të sanksionuara në nenin 116 të Kushtetutës, i cili sanksionon epërsinë e të drejtës ndërkombëtare të ratifikuar nga Republika e Shqipërisë mbi ligjet e brendshme, Konventa Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, në referim edhe të evokimit që i bëhet asaj në nenin 17/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, merr një status kushtetues në të drejtën tonë të brendshme. Për rrjedhojë logjike edhe praktika e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ), me anë të të cilave bëhet interpretimi i Konventës, kanë fuqinë e Konventës.

KEDNJ është forma më e rëndësishme e shprehjes së angazhimit të shteteve anëtare të Këshillit të Europës për vlerat e demokracisë, paqes dhe drejtësisë dhe nëpërmjet tyre, për respektimin e të drejtave dhe lirive themelore të individëve që jetojnë në këto shoqëri. Kjo Konventë përmban

³ Neni 22 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë: *“Liria e shprehjes është e garantuar”*;

parashikime të rëndësishme mbi lirinë e shprehjes, ku përveç mbrojtjes që i siguron kësaj të drejte, përcakton edhe kufizimet përkatëse.

Për sa më sipër, në Nenin 10, të KEDNJ-së parashikohet shprehimisht:

“1. Çdokush ka të drejtën e lirisë së shprehjes. Kjo e drejtë përfshin lirinë e mendimit dhe lirinë për të marrë ose për të dhënë informacione dhe ide pa ndërhyrjen e autoriteteve publike dhe pa marrë parasysh kufijtë. Ky nen nuk i ndalon Shtetet që të kërkojnë liçencimin e ndërmarrjeve të transmetimit kinematografike ose televizive.

2. Ushtrimi i këtyre lirive që përmban detyrime dhe përgjegjësi, mund t’u nënshtrohet atyre formaliteteve, kushteve, kufizimeve ose sanksioneve të parashikuara me ligj dhe që janë të nevojshme në një shoqëri demokratike, në interes të sigurisë kombëtare, integritetit territorial ose sigurisë publike, për mbrojtjen e rendit dhe parandalimin e krimit, për mbrojtjen e shëndetit ose të moralit, për mbrojtjen e dinjitetit ose të të drejtave të të tjerëve, për të ndaluar përhapjen e të dhënave konfidenciale ose për të garantuar autoritetin dhe paanshmërinë e pushtetit gjyqësor.”

Në paragrafin e parë të këtij neni përkufizohen të drejtat e mbrojtura, ndërkohë që në paragrafin e dytë të tij, përcaktohen rrethanat në të cilat një shtet në mënyrë të legjitimuar mund të ndërhyjë tek ushtrimi i lirisë së shprehjes. Për më tepër, neni 10 i KEDNJ-së, mbron jo vetëm përmbajtjen e informacionit dhe ideve, por edhe formën në të cilën janë shprehur ato. Kështu, dokumentet e shkruara, transmetimet në radio dhe televizione, pikturat, filmat, apo edhe sistemet e informacionit elektronik janë gjithashtu të mbrojtura sipas këtij neni. Për pasojë, mjetet e prodhimit dhe komunikimit, transmetimit ose shpërndarjes së informacionit dhe ideve mbulohen gjithashtu nga neni 10, i KEDNJ dhe institucionet për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe gjykatat duhet të jenë të ndërgjegjshëm për zhvillimet e shpejta teknologjike dhe mënyrës së si liria e shprehjes mund të ndahet nëpërmjet mënyrave të tilla.

Mbështetur në paragrafin 2, të nenit 10 të KEDNJ-së, autoritetet vendase në çdonjërin nga Shtetet Kontraktues mund të ndërhyjnë me ushtrimin e lirisë së shprehjes, kur plotësohen 3 (tre) kushte së bashku⁴:

1. ndërhyrja (në kuptimin e “formalitetit”, “kushtit” ose “sanksionit”) parashikohet me ligj;
2. ndërhyrja ka si qëllim të mbrojë një ose më shumë nga interesat ose vlerat e mëposhtme: sigurimin kombëtar; integritetin territorial; sigurinë publike; ndalimin e krimit dhe mbrojtjen e rendit; mbrojtjen e shëndetit; moralit; reputacionin ose të drejtat e të tjerëve; ndalimin e zbulimit të informacionit të marrë në konfidencë, dhe garantimin e autoritetit të paanshmërisë së gjyqësorit;

⁴ Carss-Frisk, M., Një udhëzues për zbatimin e Nenit 10 të Konventës Evropiane – Liria e Shprehjes;

3. ndërhyrja është e nevojshme në një shoqëri demokratike.

Nevoja për të mbrojtur “të drejtat e të tjerëve” është një moment i rëndësishëm kufizues për të drejtën e shprehjes. Në çështjen *Engels and Others*, GJEDNJ është shprehur se:” *nuk ka arsye që të mohosh lirinë e shprehjes, por vetëm të dënosh ushtrimin abuziv të asaj lirie.....*”⁵ Njëkohësisht, vlen të theksohet fakti se, nevoja për të mbrojtur “të drejtat e të tjerëve” kundrejt lirisë për të dhënë dhe marrë informacion u shqyrtua gjithashtu nga GJEDNJ në çështjen *Jersild kundër Danimarkës (1994)*, në kontekstin e disa deklaratave raciale të shfaqura në televizion me qëllimin e thjeshtë për të informuar publikun rreth individëve që mbajtën një fjalim racial. GJEDNJ u shpreh mbi rëndësinë jetësore të luftës kundër diskriminimit racial në të gjitha format e tij në mediat televizive.

Sipas informacionit të administruar gjatë procedurës së hetimit, u konstatua që:

Nga verifikimi i videos së publikuar *online* në rrjetin social *Facebook*, në momentin e paraqitjes së ankesës dhe videos të vendosur në dispozicion nga pala ankuese, rezultoi se, në datën 11 Tetor, (emisioni i plotë është publikuar nga MCN Televizion në datën 10.10.2023 ndërsa në *Facebook* është publikuar në datën 11 Tetor, fragment nga emisioni me titullin: *Ce s'e bëri pe ekuri Rrama kullkën në mes të Korçës po e bëri pe betoni?*) ora 16:22, në rrjetin social *Facebook*, në profilin me emërtimin "Xhadat", është postuar pjesë nga emisioni "Xhadat", i cili transmetohet në MCN TV. Në këtë emision, një nga folëset gazetare, ndër të tjera është shprehur se: "*.....e ka bërë me beton, se po ta bënte hekur vinin kurbetërit dhe ja shisnin*".

Ndërkohë, pas verifikimeve të mëtejshme, rezultoi se, emisioni është trasmetuar në datën 10.10.2023 dhe përmbajtja e plotë e emisionit aksesohet *online* në rrjetin *YouTube* në linkun <https://www.youtube.com/watch?v=36U5970LhB4>. Nga shqyrtimi i përmbajtjes së emisionit, konstatohet se, njëra nga drejtueset e emisionit ka përdorur shprehjen “*kurbetërit*”, në kuptimin që, nëse kulla e ndërtuar në qytetin e Korçës, nuk do ishte prej betoni, por si kulla e ndërtuar në Paris prej hekuri, do të vinin “*kurbetërit*” dhe do ta shisni.

Pavarësisht kërkesave të Komisionerit drejtuar MCN Tv, ku iu kërkua në mënyrë të përsëritur për vënien në dispozicion të materialit në formë CD si dhe për të dhënë shpjegimet lidhur me pretendimet e ngritura në ankesë, nga ana e këtij subjekti nuk u vu në dispozicion asnjë informacion apo argument, lidhur me shprehjen e përdorur në emisionin e tij “Xhadat”, në adresë të komunitetit rom, transmetuar në datën 10.10.2023 në MCN TV dhe në vijim publikuar *online* në rrjetin social *Facebook*, në profilin e emisionit “Xhadat”, si dhe në *YouTube*, ku është publikuar i plotë ky emision.

Në këto kushte, për shqyrtimin e çështjes, Komisioneri u mbështet pikërisht në publikimin *online* të bërë nga ky televizion në rrjetin *Facebook* në faqen e emisionit “Xhadat” të publikuar

⁵ Për më shumë informacion referoju çështjes *Engels and Others kundër Hollandës*, 1976.

në datën 11.10.2023, kostatuar në momentin e paraqitjes së ankesës, videos e cila u vu në dispozicion nga ankuesi, si dhe *linkun* e emisionit të sipërcituar, publikuar i plotë në *YouTube*. Komisioneri administroi materialet video të publikuara *online* nga subjekti MCN TV, duke e konsideruar materialin e transmetuar, si fakte që janë të njohura publikisht.

Referuar Fjalori Shqip termi “*kurbetërit*” ka kuptimin e fjalës “*arixhinjtë*”.

Për sa më sipër, termi *arixhi*⁶ është një nga mënyrat se si komuniteti rom identifikohet në zona të ndryshme të Shqipërisë. Përdorimi i këtij termi duke e lidhur në mënyrë të drejtëpërdrejtë ose të tërthortë, me fenomene negative, bën që termi të marrë një konotacion negativ, duke nxitur ose përforcuar stereotipe negative kundrejtë këtij komuniteti.

Referuar rastit në fjalë, drejtuesja e emisionit i referohet këtij komuniteti, duke i vendosur anëtarët e komunitetit rom në pozita inferiore dhe denigruese. Në këtë kuptim, nëpërmjet përdorimit të zhargonit të vjetër popullor, prezantuesja e emisionit, përforcon stereotipet e krijuara ndaj pakicës kombëtare rome dhe i vendos ata në pozita të pafavorshme e përçmuese në raport me pjesën tjetër të shoqërisë.

Rezulton se pjesa më e madhe e grumbulluesve të mbetjeve të riciklueshme janë kryesisht anëtarë të komunitetit rom në Shqipëri⁷.

Sa më sipër, drejtuesja e emisionit, referuar kësaj pakice i ka dhënë shprehjes së përdorur “*e ka bërë me beton, se po ta bënte hekur vinin kurbetërit dhe ja shisnin*”, kontekst dhe konotacion negativ, duke promovuar dhe nxitur një formë stigmatizimi duke nënkuptuar dhe etiketuar personat që i përkasin pakicës kombëtare rome në një mënyrë negative dhe duke nxitur në këtë mënyrë një stereotipizim negativ ndaj pjesëtarëve që i përkasin pakicës kombëtare rome.

Ndërkohë, gjatë aktivitetit të tij, Komisioneri ka dënuar fuqimisht përdorimin e gjuhës fyese dhe intolerancës ndaj një komuniteti të caktuar, nga ana e individëve që bëjnë pjesë në jetën publike⁸.

⁶ Në fjalorin e Gjuhës Shqipe ky term përdoret si *kurbetërit*, sinonim i fjalës *arixhinjtë*.

⁷ Plani Kombëtar i Veprimit për Integrimin e Romëve dhe Egjiptianëve 2021-2025, i miratuar me VKM nr.701, datë 18.11.2021, publikuar ne Fletoren Zyrtare nr.186/2021;

⁸ Vendim i Komisionerit Nr.100, datë 23.05.2022, Rrjeti i Organizatave RIE kundër Vizion Plus Tv dhe opinionistit A.M, https://www.kmd.al/wp-content/uploads/2022/06/Vendim-nr.-100-date-23.05.2022-Rrjeti-i-Organizatave-RIE-kunder-Vizion-Plus-TV-dhe-opinionistit-A.M.-Diskriminim_gjuhe-urrejtjeje.pdf ;

Vendim i Komisionerit Nr. 58, datë 12.04.2021, Qendra “T’REJA” kundër S.N: <https://www.kmd.al/wp-content/uploads/2021/04/Vendim-nr.-58-date-12.04.2021-Qendra-TREJA-kunder-S.N-Diskriminim.pdf>;

Vendim i Komisionerit Nr. 64, datë 17.06.2020, Shoqata “Rromano Kham” kundër M.M: <https://www.kmd.al/wp-content/uploads/2020/07/Vendim-nr.-64-dat%C3%AB-17.06.2020-Shoqata-Rromano-Kham-kund%C3%ABr-M.M-Diskriminim.pdf> ;

Vendim i Komisionerit Nr.62, datë 17.06.2020, Lëvizja Rinore Egjiptiane Rome, Qendra për Advokim Social, Qendra për Aksion Komunitar dhe Qendra T’reja, <https://www.kmd.al/wp-content/uploads/2020/07/Vendim-nr.-62-dat%C3%AB-17.06.2020-Shoqatat-rome-kund%C3%ABr-M.M-Diskriminim.pdf> ;

Në këtë kontekst, Komisioneri vë në dukje faktin se, ligji Nr. 96/2017 “Për Mbrojtjen e Pakicave Kombëtare në Republikën e Shqipërisë”, njeh komunitetin rom në Shqipëri si pakicë kombëtare dhe garanton mosdiskriminimin dhe barazinë e plotë para ligjit⁹.

Në analizën që Komisioneri i ka bërë gjuhës së përdorur në Emisionin “Xhada”, ka vlerësuar se përdorimi i saj, konsiderohet në tejkalim të lirisë së shprehjes të sanksionuar në nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 22 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Në këtë kontekst, Komisioneri i është referuar kufizimeve që parashikon KEDNJ për lirinë e shprehjes, të parashikuar në nenin 10 të saj dhe qëndrimit të mbajtur nga Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut.

Ushtrimi i lirisë së shprehjes përmban në vetvete detyrime dhe përgjegjësi. Sipas paragrafit të dytë të nenit 10 të Konventës, ushtrimi i kësaj lirie nuk mund të cenohet dinjitetin dhe të drejtat e të tjerëve. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut ka theksuar në gjykime të ndryshme se: *“Toleranca dhe respekti për dinjitetin e barabartë të të gjitha qenieve njerëzore përbëjnë themelet e një shoqërie demokratike dhe pluraliste. Duke qenë kështu, si çështje parimore mund të konsiderohet e nevojshme në disa shoqëri demokratike që të sanksionojnë ose madje të parandalojnë të gjitha format e shprehjes që përhapin, nxisin, promovojnë ose justifikojnë urrejtjen e bazuar në jo tolerancë ..., me kusht që çdo “formalitet”, “kusht”, “kufizimet ose gjokat” janë proporcionale me qëllimin legjitim të ndjekur. (Erbakan v. Turkey, Aktgjykimi i 6 korrikut 2006, § 56)”. Duke qenë kështu lind nevoja e parandalimit të të gjitha formave të shprehjes të cilat përhapin, nxisin, promovojnë ose justifikojnë urrejtjen bazuar në mungesën e tolerancës.*

Përveç sa më sipër, Komisioneri gjykon se, për rastin konkret është me vend të përmendet edhe Rekomandimi i Politikave të Përgjithshme Nr. 15 për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes, 8 Dhjetor 2015, i Komisionit Evropian kundër Racizmit dhe Intolerancës, i cili është një akt shumë i rëndësishëm, që u drejtohet qeverive të Shteteve anëtare të Këshillit të Evropës dhe që fokusohet në fenomenin e gjuhës së urrejtjes dhe pasojat e dëmshme të përdorimit të saj për individët, grupe të caktuara personash dhe shoqërinë në tërësi.

Vendim i Komisionerit Nr.181, datë 05.12.2019, Shoqata “Lëvizja Rinore Egjiptiane Rome” kundër Sh. N, <https://www.kmd.al/wp-content/uploads/2020/01/Vendim-Nr.-181-dat%C3%AB-05.12.2019-L%C3%ABvizja-Rinore-Egjiptiane-Rome-kund%C3%ABr-gazetarit-Sh.-N..pdf>;

⁹ Neni 2 “1. Ky ligj ka për qëllim të sigurojë ushtrimin e të drejtave specifike të personave që u përkasin një pakice kombëtare, të cilat janë të nevojshme për mbrojtjen e identitetit dallues të pakicave kombëtare, si një përbërës thelbësor i një shoqërie të integruar dhe që garantojnë mosdiskriminimin dhe barazinë e plotë para ligjit. 2. Në ushtrimin e këtyre të drejtave, personat që u përkasin pakicave kombëtare duhet të respektojnë shtetin ligjor, tërësinë territoriale dhe sovranitetin e Republikës së Shqipërisë.” dhe 3 “1. Pakicë kombëtare është një grup shtetasish shqiptarë që banojnë në territorin e Republikës së Shqipërisë, kanë lidhje të hershme dhe të qëndrueshme me shtetin shqiptar, shfaqin karakteristikë dalluese kulturore, etnike, gjuhësore, fetare ose tradicionale dhe të cilët janë të gatshëm për të shprehur, ruajtur dhe zhvilluar së bashku identitetin e tyre të dallueshëm kulturor, etnik, gjuhësor, fetar ose tradicional. 2. Në kuptimin e këtij ligji, pakicat kombëtare në Republikën e Shqipërisë janë pakicat greke, maqedonase, arumune, rome, egjiptiane, malazeze, boshnjake, serbe dhe bullgare”.

Gjuha e urrejtjes për qëllimin e Rekomandimit nënkupton përdorimin e një ose më shumë formave të veçanta të shprehjes - përkatësisht, avokimin, promovimin ose nxitjen e denigrimit, urrejtjes apo përgojimit të një personi ose grupi personash, si dhe çdo ngacmim, fyerje, stereotipizim negativ, stigmatizim ose kërcënim i një personi ose personave të tillë dhe çdo justifikim të të gjitha këtyre formave të shprehjes - që bazohet në një listë joshteruese të karakteristikave personale apo statusit që përfshin “racën”, ngjyrën, gjuhën, fenë ose besimin, kombësinë ose prejardhjen kombëtare apo etnike, si dhe prejardhjen prindërore, moshën, aftësinë e kufizuar, seksin, gjininë, identitetin gjinor dhe orientimin seksual.

Në këtë Rekomandim, elementët domethënës të konceptit “gjuhë urrejtje”, lidhen me:

- avokimin, promovimin apo nxitjen e çfarëdo forme denigrimi, urrejtjeje apo përgojimi, si edhe ngacmimin, fyerjen, stereotipizimin negativ, stigmatizimin apo kërcënimin;
- përdorimin që synon jo thjesht të nxitë kryerjen e akteve të dhunës, frikësimit, armiqësisë apo diskriminimit, por edhe pritshmërinë e arsyeshme që ky përdorim të ketë këto efekte; dhe,
- shkaqet që shkojnë përtej “races”, ngjyrës, gjuhës, fesë apo besimit, kombësisë, prejardhjes kombëtare apo etnike apo prejardhjes prindërore.

“Shprehja” sipas këtij Rekomandimi përfshin fjalët dhe publikimet në çfarëdo formë, përfshirë edhe përmes medias elektronike, si edhe përhapjen dhe ruajtjen e tyre. Gjuha e urrejtjes mund të marrë formën e fjalëve të shkruara apo të shqiptuara, apo forma të tjera si foto, imazhe, shenja, simbole, piktura, muzikë, pjesë teatrale apo video. Ndërkohë që, format e shprehjes që janë në fushën e veprimit të Rekomandimit mund të përfshijnë edhe mohimin publik, banalizimin, justifikimin apo legjitimimin për krimet e gjenocidit, krimet kundër njerëzimit ose krimet e luftës, të cilat janë konstatuar nga gjykatat, si edhe lartësimin e personave për kryerjen e krimeve të tilla.

Nëpërmjet këtij Rekomandimi, ndër të tjera, shteteve palë u rekomandohet që “*të ofrojnë mbështetje individuale dhe kolektive për personat e shënjestruar nga gjuha e urrejtjes ...*”¹⁰ si dhe “*të përdorin fuqitë rregullatorë në drejtim të medias (përfshirë ofruesit e shërbimit të internetit, ndërmjetësit online dhe median sociale) që të promovojnë veprimet për të luftuar përdorimin e gjuhës së urrejtjes dhe të kontestojnë natyrën e papranueshme të saj, duke u siguruar njëkohësisht që masa të tilla të mos përbëjnë shkelje të lirisë së shprehjes dhe mendimit...*”¹¹ nëpërmjet ndërmarrjes së veprimeve të caktuara në këtë akt.

Praktika e GJEDNJ-së, gjithashu, është e pasur lidhur me vendimmarrjet mbi çështjet, ku objekt gjykimi ka qenë gjuha e urrejtjes. Në çështjet *Féret k. Belgjikës*, (2007) dhe *Vejdeland dhe Të*

¹⁰ Referuar pikës 5 të Rekomandimit të Politikave të Përgjithshme Nr. 15 për Luftimin e Gjuhes së Urrejtjes (2015)

¹¹ Referuar pikës 7 të Rekomandimit të Politikave të Përgjithshme Nr. 15 për Luftimin e Gjuhes së Urrejtjes (2015)

Tjerë k. Suedisë, (2012), GJEDNJ ka pranuar se nxitja e urrejtjes mund të rezultojë në fyerje, tallje apo shpifje ndaj grupeve të caktuara të popullsisë, kur këto forma të shprehjes ushtrohen në mënyrë të papërgjegjshme, që nënkupton se është fyese në mënyrë të panevojshme, avokon diskriminimin apo përdor gjuhë cenuese apo poshtëruese ose i imponohet publikut në mënyrë të pashmangshme dhe këto forma janë brenda fushës së veprimit të përkufizimit të Rekomandimit të sipërcituar.

Në çështjen *Garaudy kundër Francës*, (2003), GJEDNJ u mbështet në nenin 17 të KEDNJ-së dhe u shpreh se, liria e shprehjes nuk mund të përdoret për të çuar në shkatërrimin e të drejtave dhe lirive të tjera, të garantuara nga Konventa. Këto vendime zbatojnë teorinë e paradoksit të tolerancës: një tolerancë absolute mund të çojë në tolerancën e ideve që nxisin mostolerancë dhe kjo e fundit mund të asgjësojë tolerancën.¹²

GJEDNJ ka trajtuar jo vetëm rastet e përdorimit të gjuhës së urrejtjes nga subjekte të caktuara, por edhe rastet kur nga subjekte të tjera në lidhura me ta nuk është mbajtur qendrim kritik ndaj përdorimit të kësaj gjuhe. Kështu, në çështjen *Jersild kundër Danimarkës* (1994) kërkuesi ishte një gazetar televizioni, i cili u dënua nga gjykatat vendase për shkak të ndihmës dhe nxitjes së shpërndarjes së deklaramëve raciste. Ai kishte marrë iniciativën e përgatitjes së një programi në të cilin u intervistuan tre anëtarë të një grupi të rinjsh me pikëpamje raciste. Gazetari e dinte paraprakisht që mund të bëheshin deklaramëve raciste gjatë intervistimit dhe i kishte inkurajuar këto deklaramëve. Ai i përfshiu edhe deklaramët fyese gjatë redaktimit të intervistave. Intervistat pastaj u paraqitën në një program televiziv serioz, të synuara për dëgjues të mirinformuar, që trajtonin një gamë të gjerë çështjesh sociale dhe politike, duke përfshirë ksenofobinë dhe imigrimin. Dëgjuesit mund të dëgjonin deklaramëve të tilla, si: “*Është mirë të jesh racist*”. “*Ne besojmë që Danimarka është për danezët*”; “*Njerëzit duhet të lejohen të mbajnë skllëvër*” etj. Arsyeja kryesore se pse gjykatat e brendshme e fajësuan gazetarin për ndihmën dhe nxitjen e thënieve raciste ishte mungesa e një deklarami përfundimtar nëpërmjet të cilit, sipas mendimit të gjykatës, ai duhej të kritikonte shprehimisht këndvështrimet raciste të shprehura gjatë intervistave.

Përveç sa më sipër, Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut është shprehur në çështjen *Erbakan kundër Turqisë*, 6 korrik 2006, se, në parim, mund të konsiderohet e nevojshme që në shoqëri të caktuara demokratike të dënohen apo edhe të parandalohen të gjitha format e shprehjes të cilat përhapin, nxisin, promovojnë apo justifikojnë urrejtjen të bazuar tek mungesa e tolerancës. Në çështjen *Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar* 1976, GJEDNJ është shprehur se e drejta e individëve, për të shprehur lirisht mendimet e tyre nuk duhet të “*fyejë, tronditë apo shqetësojë*” të tjerët.

¹² Siniarska D.B, (2015) Manual për praktikantët e ligjit - Mbrojtja e së drejtës për lirinë e shprehjes sipas Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut;

Në këtë kontekst, Komisioneri gjykon se “gjuha e urrejtjes” kundër personave që i përkasin komunitetit rom, ka të bëjnë me të gjitha format e shprehjes, të bëra publike nëpërmjet medias, të cilat përhapin, nxisin, promovojnë ose justifikojnë urrejtje, diskriminim apo armiqësi ndaj individëve të këtij komuniteti. Vlerësimi nëse shprehje të tilla apo deklarata të caktuara do të konsiderohen si “gjuhë urrejtjes”, duhet të bëhen në përputhje me lirinë e shprehjes të garantuar në nenin 10 të Konventës.

Komisioneri është i vetëdijshëm se, liria e fjalës në median televizive është e një rëndësie të veçantë, por, rëndësia që merr liria e fjalës e ngarkon këtë media me një përgjegjësi akoma më të madhe, për të treguar më tepër kujdes dhe për të evituar gjuhën që nxit mos tolerancën dhe diskriminimin ndaj pakicave të caktuara kombëtare. (*shih Erbakan kundër Turqisë, 6 korrik 2006, GJEDNJ*).

Gjykata Evropiane e Drejtësisë e ka theksuar këtë fakt në çështjen Feryn¹³ ku është shprehur se: “...mosndëshkimi i një sjelljeje diskriminuese kaq të hapur do të minonte rëndë arsyen e vetë ekzistencës së Direktivës për barazi bazuar në shkaqe raciale”. Në çështjen në fjalë, GJEDNJ, ka mbajtur qëndrimin dhe ka pranuar faktin se diskriminimi i drejtpërdrejtë mund të shfaqet edhe në ato raste, kur nuk mund të identifikohet ankuesi. Për rrjedhojë duke mos patur nevojë për një viktimitë, nuk lind nevoja as për të identifikuar një krahasues.

Duke iu referuar çështjes *Delfi AS kundër Estonisë*¹⁴, vërejmë se Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut parashtrori se: “...duhet të mbahet përgjegjësi, në parim, për gjuhë shpifëse ose të llojeve të tjera të paligjshme dhe kjo të përbëjë mjet efektiv ndaj cënimit të personalitetit të individëve.” Këtu, Gjykata vendosi se nuk kishte pasur asnjë shkelje të nenit 10, të KEDNJ-së duke çmuar se bërja përgjegjëse e shoqërisë kërkuese nga gjykatat estoneze, kishte qenë një kufizim i justifikuar dhe proporcional i lirisë së shprehjes, veçanërisht sepse: komentet në fjalë kishin qenë ekstreme (anti-semitiste) dhe ishin postuar në reagim ndaj një artikulli të publikuar nga një kërkues në portalin e lajmeve të drejtuar profesionalisht për qëllime tregtare, hapat e hedhur nga kërkuesi për heqjen e komenteve fyese pa vonesë pas publikimit të tyre kishin qenë të pamjaftueshme, etj.

Në çështjen *Vejdeland dhe të tjerë kundër Suedisë*, GJEDNJ-ja mban qëndrimin se, në disa raste ndërhyrja në lirinë e shprehjes është e domosdoshme në një shoqëri demokratike, për shkak të mbrojtjes së reputacionit dhe të drejtave të të tjerëve.

Për sa më sipër, mbështetur në nenin 3, pika 1 të LMD, të ndryshuar, “*Diskriminim*” është çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën

¹³ Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding kundër firmës Feryn NV, C-54/07, 10 korrik 2008

¹⁴ Delfi AS kundër Estonisë, çështja nr. 64569/09, Vendimi datë 10.10.2013, Nota Informative 167.

mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi.

Në bazë të nenit 3, pika 8, të LMD, “gjuha e urrejtjes” është çdo formë e shprehjes në publik, me çdo mjet, e promovimit, nxitjes së denigrimit, urrejtjes ose shpifjes, çdo shqetësim, fyerje, stereotip negativ, stigmatizim ose kërcënim ndaj një personi ose grupi personash, si dhe çdo justifikim i të gjitha formave të shprehjes e bazuar në një listë joshteruese të shkaqeve, sipas nenit 1 të këtij ligji.

Për sa më sipër, në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri vlerëson se, pavarësisht faktit nëse shprehja e përdorur nga ana e drejtueses, në emisionin *Xhadat*, mund të mos ketë patur qëllim të drejtëpërdrejtë nxitjen e urrejtjes apo diskriminimit të komunitetit rom, përdorimi i saj ka vendosur në pozita diskriminuese në formën e gjuhës së urrejtjes, të gjithë anëtarët e këtij komuniteti, pasi përdorimi i një gjuhe të tillë përforcon stereotipe negative, duke fyer kështu komunitetin rom dhe duke mos lejuar perceptimin e tyre shoqëror si anëtar me të drejta të barabarta në shoqërinë shqiptare.

Për sa më sipër, Komisioneri thekson faktin se Televizioni MCN ka përforcuar dhe vijimësuar diskriminimin, për shkak të etnisë, në formën e gjuhës së urrejtjes të pakicës kombëtare rome, duke mosmbajtur një qëndrim kritik ndaj përdorimit të shprehjes së drejtueses, as gjatë emisionit dhe as në vijim të tij, për t’u distancuar nga sa më sipër. Përpos kësaj, ky televizion ka përforcuar diskriminimin ndaj këtij komuniteti, duke publikuar në faqen Facebook, emisionin *Xhadat* vetëm këtë fragment. Pozita e këtij subjekti rëndohet gjithashtu, pasi ka refuzuar të bashkëpunojë me Komisionerin, duke mos dhënë prapësimet e tij lidhur me sa më sipër, në kushtet kur në bazë të nenit 82, pika 2 të Kodit të Procedurave Administrative¹⁵ dhe nenit 33, pika 7/1 i LMD, të ndryshuar¹⁶, ka patur barrën e provës në këtë proces hetimi administrativ.

PËR KËTO ARSYE :

Mbështetur në nenin 1, nenin 3, pikat 2 e 8, nenin 7, pikat 1 e 3, nenin 21, pika 1, nenin 32, pika 1, gërma b), si dhe nenin 33, pika 10 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

¹⁵ Neni 82, pika 2, e KPA, përcakton se: “*Në rastet kur pala paraqet prova mbi të cilat bazon pretendimin për sjelljen diskriminuese dhe në bazë të të cilave mund të prezumohet se ka pasur diskriminim, pala tjetër dhe/ose organi publik detyrohet të provojë se faktet nuk përbëjnë diskriminim, pavarësisht nga detyrimi i organit publik për të vënë në dispozicion të palëve provat e zotëruara prej saj*”.

¹⁶ Neni 33, pika 7/1 i LMD, të ndryshuar, përcakton se: “*Në rastet kur pala ankuese paraqet fakte mbi të cilat bazon pretendimin për sjelljen diskriminuese dhe në bazë të të cilave mund të prezumohet se ka pasur diskriminim, pala tjetër, kundër së cilës është paraqitur ankesa, detyrohet të provojë se faktet nuk përbëjnë diskriminim.*”

V E N D O S I :

1. Konstatimin e diskriminimit, për shkak të *etnisë*, në formën e “*gjuhës së urrejtjes*”, të pakicës kombëtare rome, nga ana e MCN TV, si pasojë e përdorimit të gjuhës së urrejtjes ndaj pakicës kombëtare rome në Emisionin *Xhadat*, të datës 10.10.2023.
2. Referuar pikës 1, MCN TV të shprehet me deklaratë publike (verbale apo të shkruar) në emisionin "Xhadat", me anë të së cilës të kërkojë ndjesë publike ndaj pakicës kombëtare rome.
3. Referuar pikës 1 të këtij Vendimi, MCN TV të marrë masa të menjëherëshme për të hequr nga rrjetet sociale emisionin “Xhadat” të datës 10.10.2023 ose të eliminojë/mbulojë frazën diskriminuese të përdorur nga drejtuesja e emisionit, të publikuar në faqen www.youtube.com, brenda 5 (pesë) diteve nga marrja dijani mbi këtë vendim, duke shmangur përdorimin e gjuhës së urrejtjes ndaj pakicës kombëtare rome.
4. Brenda 30 (tridhjetë) ditëve nga marrja dijani për këtë vendim, MCN TV, të njoftojnë Komisionerin, lidhur me masat konkrete të marra për zbatimin e këtij vendimi.
5. Në referim të nenit 33, pika 11, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010, “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, moszbatimi i këtij vendimi sjell si pasojë ndëshkimin me gjobë, sipas parashikimeve të pikës 13, të po këtij neni.
6. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijani.

KOMISIONER

Robert GAJDA

Hartoi: L. Jani
Rishikoi: K.. Keta
Miratoi: V. Bushati
Datë: 14.02.2024